

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/107/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115211767
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1115211767.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcu: Ľ. K., N.. XX.XX.XXXX, A. M. D. Č.. XX, A. proti žalovanému: M. K., N.. XX.XX.XXXX, A. M. D. XX, A., zast. Mgr. Michal Kovarčík, advokát, Obchodná 15 Bratislava, IČO: 32 169 973, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 15C/130/2015-95 zo dňa 13. apríla 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu o náhradu škody zamietol; žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal z tvrdenia žalobcu, že dňa XX.XX.XXXX okolo 20.10 hod v garáži v A. M. D. Č..XX mal žalovaný vylomiť 5 lamiel garážovej brány, pokaziť zámok na bráne a na žalobcu sa zahnať rýľom a následne ho škrtiť, následkom tohto konania žalovaného malo dôjsť k ublíženiu na zdraví žalobcu, ktorý spadol a poranil si hlavu a lakeť, skutočnosť ktorá je sporná. Žalobca podal trestné oznámenie dňa 04.06.2012. Trestné stíhanie vo veci nebolo začaté, nakoľko nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu, pričom uznesením okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I č.k. ČVS: ORP-1080/SMZ-B1-2013 z 18.09.2013 bola vec postúpená Obvodnému úradu, odbor všeobecnej vnútornej správy na priestupkové konanie. Z uznesenia vyplýva, že v konaní navrhovaný svedok pán Šoka sa počas incidentu nenachádzal vonku, ale v dome počúval hudbu, ako ku skutku došlo nevedel uviesť, počul len bližšie neurčený ženský krik: „M. M. nerob,,(táto skutočnosť plynie aj z jeho čestného prehlásenia č.l.48). Svedkyňa P. K. poprela, že bola svedkom žalobcom popisovanej udalosti. Z uznesenia č. k. ČVS: ORP-1080/SMZ-B1-2013 z 18.09.2013 súd taktiež zistil, že pri rozhodnutí bol zohľadnený priestupkový spis, z ktorého nevyplýva skutočnosť, žeby žalovaný žalobcu škrtil, ani to žeby okrem P. K. boli na mieste činu iní svedkovia. Z upovedomenia o odložení priestupkovej veci č. l. 30 spisu súd zistil, že došlo o odložení veci týkajúcej sa podozrenia o spáchaní priestupku, nakoľko oznámenie žalobcu neodôvodňuje začatie konania o priestupkoch alebo postúpenie veci (nesporné skutočnosti). Lekárska správa č. l. 13 poukazuje na to že, žalobca bol dňa 3.06.2012 ošetrovaný, mal poranený lakeť a hlavu, pričom postihnutie mu mal spôsobiť bližšie neurčený sused, ktorý ho mal sotiť na zem - betón.

1.1. Na danú vec aplikoval ust. § 420 Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho konštatoval, že žalobe vyhovieť nemožno, pretože žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že žalovaný porušil právnu povinnosť a tým mu svojim konaním spôsobil škodu v príčinnej súvislosti s týmto konaním. V konaní bolo nesporné, že žalobcom popisovaný skutok, bol prejednávaný aj ako trestný čin, i ako priestupok, obe konania sa skončili bez toho aby žalovaný bol sankcionovaný za uvedený incident, nebolo totiž preukázané, že by škodu žalobcovi spôsobil. Tvrdený skutkový stav nedokázal počas

konania žalobca bezpečne osvedčiť, pretože nenavrhol žiaden dôkaz, ktorý by mal potenciál dokázať jeho tvrdenia a docieľiť tak rozhodnutie súdu v jeho prospech, keď takýmto dôkazom nemohla byť svedecká výpoveď svedkov, ktorí incident osobne vôbec nevideli, resp. na mieste činu neboli prítomní. Okrem prvého predpokladu nároku absentoval aj druhý predpoklad, a to vznik škody vo výške 500,-€, ktorá bola podľa odborného vyjadrenia vyčíslená na 144,- €, pričom žalobca s takto vyčíslenou výškou škody síce nesúhlasil, no vznik škody vo výške 500,- € nepreukázal, keď z doloženej fotodokumentácie č. I. 80-84 spisu nebolo možné odvodiť, žeby škoda predstavovala práve sumu 500,- €, pričom žalovaný výšku škody namietal. Ohľadne výšky škody preto žalobca taktiež svoje dôkazné bremeno neunesol. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol.

1.2. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods.1 C.s.p. Vzhľadom na úplný úspech žalovaného v spore súd rozhodol, že hoci má nárok na náhradu trov konania voči protistrane, trovy sa mu nepriznávajú, lebo mu žiadne nevznikli.

2. Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadol žalobca vytykajúc súdu prvej inštancie, že napadnuté rozhodnutie vychádza (zrejme) z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zotrúva na tvrdení, že ním predložené dôkazy preukazujú, že došlo k poškodeniu garážovej brány a k ublíženiu na zdraví. Pokiaľ by mala sudkyňa záujem na objektívnom prešetrení tvrdenia žalobcu, mala vypočuť príslušníkov polície, ktorí boli na mieste obhlídky a jednoznačne potvrdili, že došlo ku škode. Žalovaný má snahu súd zavádzať a uviesť do omylu tým, že skutok sa stal 1.06. 2012, dvere sú staršie ako 35 rokov a tiež spochybnením lekárskej správy. Namieťa zaujatosť zákonnej sudkyne, keďže vypočutie vyšetrovateľky žalobcom navrhnuté nevykonala, a pripustila len výsluch manželky žalovaného. Vzhľadom na celkový stav a priebeh konania má dojem, že súd je voči žalobcovi zaujatý a prechováva sympatie k žalovanému prijímajúc jeho tvrdenia bez opory. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie žalobcu považuje za nedôvodné. Žalobcom tvrdené skutočnosti sa nezakladajú na pravde, a v konaní pred súdom prvej inštancie ani neboli preukázané. Vypočuť žalobcom navrhnutých svedkov považuje za zbytočné, nakoľko podstatné je konečné rozhodnutie v trestnom konaní v spojení s uznesením prokurátora, ktorým bola sťažnosť zamietnutá. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny. Uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania .

4. Žalobca v replike zo dňa 2.08. 2018 zopakoval tvrdenia prezentované pred súdom prvej inštancie, ako aj odkázal na obsah odvolania. Naďalej trvá na preukázaní dôvodnosti žaloby. Nesúhlasí s náhradou trov právneho zastúpenia v rozsahu 2 hod. + DPH.

5. Žalovaný svoje právo podať dupliku nevyužil.

6. Žalobca v ďalšom osobitnom podaní, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 27.12. 2018 okrem zotrúvania na dôvodoch odvolania namietal aj nové skutočnosti; a to, že pri štúdiu spisu dňa 19.12.2018 nenašiel v spise Vyjadrenie žalovaného zo dňa 28.9.2017 a namietal aj skutočnosť, že mu nebolo zaslané Vyjadrenie žalovaného zo dňa 24.11.2017.

7. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie vykazuje známky vecnej správnosti. Žalobca v odvolaní vytyka súdu prvej inštancie, že pokiaľ mal záujem na objektívnom prešetrení tvrdenia žalobcu, mal vypočuť príslušníkov polície, ktorí boli na mieste obhlídky. Dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávacou a nie vyšetrovacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza z dôkazov ktoré navrhnu strany sporu. V rámci sporového konania súd v zásade bez návrhu nevykoná žiadne dôkazy, pokiaľ zákon neustanovuje inak (§ 185 C.s.p.). Ak teda súd prvej inštancie nezisťoval skutočný stav veci (objektívne neprešetril tvrdenia žalobcu), ale pri rozhodnutí vo veci vychádzal zo skutkového stavu žalobcom preukázaného, nedošlo z jeho strany k nesprávne postupu. Súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania žalobu o náhradu škody zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal splnenie základných predpokladov pre priznanie náhrady škody, tak ako to výstižne zdôvodnil v napadnutom rozsudku bode 12. a tento záver je nutné považovať za vecne správny, so záverom ktorým sa odvolací

súd s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. v plnom rozsahu stotožňuje. Nespokojnosť žalobcu s právnymi závermi súdu prvej inštancie, nemôže viesť k záveru o ich zjavnej neodôvodnenosti a neznamená ani oprávnenie odvolacieho súdu nahradiť správne právne názory súdu prvej inštancie jeho vlastnými, len preto, že nezodpovedajú predstavám žalobcu o tom, ako má súd vo veci rozhodnúť, keď súd prvej inštancie sa neodchýlil príslušných ustanovení § 420 Občianskeho zákonníka.

8. Žalobca v odvolaní zdôrazňuje, že žalovaný zavádza súd a chce ho uviesť do omylu tým, že poukazuje na administratívne omyly- preklepy v rozhodnutia PZ BA a nesprávnu formuláciu v lekárskej správe. Súd žalobu zamietol z dôvodu, že listinné dôkazy na ktoré sa žalobca odvoláva nepotvrdili protiprávnosť konania žalovaného, ani nepotvrdili vznik škody, či už na garážovej bráne, alebo na zdraví žalobcu. Nie preto údajná snaha žalovaného o uvedenie súdu do omylu je dôvodom na zamietnutie žaloby. Dôvodom neúspechu žalobcu je, že ním prezentované porušenie právnej povinnosti v príčinnej súvislosti ktorej mala žalobcovi údajne vzniknúť škoda zostala len v rovine tvrdenia, a žiadne z dôkazov na ktoré sa žalobca odvoláva (uznesenia č. k. ČVS: ORP-1080/SMZ-B1-2013 z 18.09.2013; uznesenie OP B IV č.k. 1Pn 354/13-13 zo dňa 10. 10. 2013 o zamietnutí sťažnosti; upovedomenie o odložení priestupkovej veci OÚB odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 28.10. 2013; Lekárska správa zo dňa 3.06. 2012) hodnoverným spôsobom nepreukázali ani jednu z podmienok na priznanie náhrady škody. Z uvedeného dôvodu je táto námietka bezdôvodná.

9. Žalobca v odvolaní spochybňuje nezaujatosť sudkyne, keďže vypočutie vyšetrovateľky žalobcom navrhnuté nevykonala, a pripustila len výsluch manželky žalovaného. Námietka zaujatosti sa týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe zákonnej sudkyne ako aj jej rozhodovacej činnosti, v dôsledku čoho odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 3 C.s.p. na túto námietku neprihliadol.

10. Obsah odvolania žalobcu teda nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

11. Námietkami resp. novým dôvodmi odvolania, ktoré žalobca doplnil v osobitnom podaní (pozri odsek 6.) nie je dôvod samostatne sa zaoberať, pretože v zmysle § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie je možné meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Žalobcovi odvolacia lehota vzhľadom na doručenie rozsudku uplynula dňom 6.6.2018 a po uplynutí tejto odvolacej lehoty už nemal vzhľadom na zákonnú koncentráciu konania možnosť rozširovať odvolacie dôvody, ktoré by mali preukazovať vadnosť konania a rozhodnutia. Odvolací súd aj napriek uvedenému považuje za účelné dodať, že Vyjadrenie žalovaného zo dňa 28.9.2017 sa nachádza v spise (č.l. 38 spisu) a Vyjadrenie žalovaného zo dňa 24.11.2017 nebolo potrebné s poukazom na ustanovenie § 167 C.s.p. doručovať žalobcovi, keďže sa jednalo o dupliku ktorá sa už nedoručuje.

12. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil vrátane výroku o trovách konania, o ktorých súd prvej inštancie správne rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p..

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 , v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhovел a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalovaný v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).